

Geronimo Stilton

EL
MISTERI DEL
TRESOR DESAPAREGUT

Estrella Polar

Geronimo Stilton

**EL MISTERI
DEL TRESOR
DESAPAREGUT**

Estrella Polar

El nom de Geronimo Stilton i tots els personatges i detalls relacionats amb ell són *copyright*, marca registrada i llicència exclusiva d'Atlantya S.p.A. Tots els drets reservats. Es protegeixen els drets morals de l'autor.

Textos de Geronimo Stilton

Inspirat en una idea original d'Elisabetta Dami

Coberta de Roberto Ronchi (disseny) i Andrea Cavallini (color)

Disseny gràfic d'Andrea Cavallini / theWorldofDOT

Il·lustracions de les pàgines inicials i finals de Roberto Ronchi (disseny)

i Ennio Bufi MAD5 (disseny pàgina 125), Studio Parlapà y Andrea Cavallini (color)

Mapa d'Andrea Da Rold (disseny) i Andrea Cavallini (color)

Il·lustracions de la història de Larry Keys, realització de Mirella Monesi,

Sara Copercini (disseny) i Christian Aliprandi (color)

Disseny gràfic de Merengueta Gingermouse, Topea Sha Sha i Marina Bonanni

Títol original: *Il mistero del tesoro scomparso*

Traducció de David Nel·lo

© 2002, Edizioni Piemme S.p.A., Palazzo Mondadori - Via Mondadori 1,
20090 Segrate - Itàlia

www.geronimostilton.com

International Rights © Atlantya S.p.A., Via Leopardi 8, 20123 Milà - Itàlia

foreignrights@atlantya.it / www.atlantya.com

© 2015, Editorial Planeta S. A.

© 2015, de l'edició en llengua catalana: Grup Editorial 62, s.l.u.

Estrella Polar, Av. Diagonal, 662-664, 08034 Barcelona

www.estrellapolar.cat

info@estrellapolar.cat

www.geronimostilton.cat

Primera edició: juny de 2004

Primera edició en aquesta presentació: maig del 2017

ISBN: 978-84-9137-274-5

Dipòsit legal: B. 7.759-2017

Imprès a Espanya - Printed in Spain

Queda rigorosament prohibida sense autorització escrita de l'editor qualsevol forma de reproducció, distribució, comunicació pública o transformació d'aquesta obra, que serà sotmesa a les sancions establertes per la llei. Podeu adreçar-vos a Cedro (Centro Español de Derechos Reprográficos, www.cedro.org) si necessiteu fotocopiar o escanejar algun fragment d'aquesta obra (www.conlicencia.com; 91 702 19 70 / 93 272 04 47). Tots els drets reservats.

Stilton és el nom d'un famós formatge anglès. És una marca registrada de l'Associació de Fabricants de Formatge Stilton. Per a més informació, www.stiltoncheese.com

UNA CARTA PERFUMADA D'ESPÍGOL...

Estimats amics rosegadors,
tot va començar així, ben bé així.

Doncs bé, aquell matí vaig anar a l'oficina,
amb prou feines havia entrat quan...

Què? No sabeu qui sóc? Ehem, perdoneu-me,
em presentaré tot seguit: el meu nom és Stil-
ton, *Geronimo Stilton*.

Sóc un editor, dirigeixo
L'Eco del Rosegador, el
diari amb més difusió
aquí, a l'Illa dels Ra-
tolins!

Bé, ara que ja m'he
presentat, puc con-
tinuar? Ep, on m'havia

quedat? Ah, ja: en entrar al despatx vaig trobar damunt de l'escriptori un sobre de color d'espígol.

Estava segellat amb una gota de lacre violeta, en la qual hi havia imprès un segell amb la lletra *L*.

La carta emanava un delicat perfum d'espígol. Ah, no hi havia cap dubte: la carta era de la meva tia Eulàmpia (Làmpia per als amics) Stilton.

La carta emanava un delicat perfum d'espígol

ESTIMADÍSSIM GERONIMO...

Vaig obrir el sobre encuriosit:

*Estimadíssim Geronimo,
vindré a veure't dimecres al matí.
He de parlar amb tu sens falta!*

*Afectuosament,
la teva tia Làmpia*

EM VAIG ESVERAR:

—Dimecres? Però si és avui!

*En aquell moment la porta es va obrir de bat
a bat...*

L Vaig alçar el morro i vet aquí: al llindar del meu despatx hi havia la tia Làmpia, la meva tia preferida.

L Duia un vestit de seda de color d'espígol, amb delicades puntes al coll i als punys.

Com sempre, portava el paraigüet lila brodat, amb el mànec de mareperla i les lletres *LS* gravades en or.

Tia Làmpia, la meva tia preferida

La seva bossa de seda de color lila em recordava la meva infància.

Vés a saber si la butxaqueta interna de la

bossa encara

contenia

aquells deli-

ciosos bom-

bonets de

formatge

que sempre

m'oferia quan era **petit**.

Al coll, la tia Làmpia hi portava un medalló de plata en forma de cor, que contenia un retrat del seu difunt marit, l'oncle Espellerin-gues.

El medalló també contenia un altre record preciós: un pèl del bigoti, ofert per l'oncle el dia del seu *prometatge*, com a penyora d'amor etern.

L'oncle Espelleriugues, capità de la marina, havia **desaparegut feia gairebé vint anys.**

Va partir en un viatge misteriós a les **illes Raquès**, en busca d'un tresor, i no va tornar mai més.

Fidel a la seva memòria, la tia Làmpia no s'havia tornat a casar mai més.

A tots els seus admiradors els havia donat carabassa de manera elegant: en el **cor** de la tia Làmpia només hi havia lloc per al record de l'oncle Espelleriugues.

Al coll, la tia Làmpia hi portava un medalló de plata en forma de cor

T'HAS TORNAT UN RATOLÍ BEN DIFERENT!

La tia Làmpia em feia venir al cap els records més bonics de la meva infantesa.

Havia estat ella qui m'havia fet descobrir la **PASSIÓ** per la lectura. Cada vespre, quan em posava al llit, em llegia amb paciència un munt de **FAULES**, a quina més bonica.

La tia Làmpia em va abraçar fort i em va fer un petonet a la punta del morro.

—Estimat, estimadíssim nebot! Feia tant temps que no ens vèiem! Carai, quin posat més diferent que tens! I quin **despatx més elegant!** T'has convertit en un ratolí important! N'estic molt orgullosa... Quina meravella!

Jo vaig esclatar a riure bo i **allisant-me** els bigotis:

—**Ehem**, sí, tia, els negocis em van força bé, aquí a *L'Eco del Rosegador*... però digue'm, tia, de què volies parlar-me?

En aquell moment la porta es va obrir de bat a bat...

Hi havia una vegada un ratolinet...

